

THE WAY + *ЈЕДИНИ ПУТ*
SEPTEMBER 2012 BULLETIN

ST. SAVA
SERBIAN ORTHODOX CHURCH
P.O. Box 2366
14916 239TH PLACE SE
ISSAQUAH, WA 98027

+++++

The Cross of Christ – A Reflection - Professor I.M. Andreyev

“O Invincible and incomprehensible and divine power of the precious and life-giving Cross, forsake not us sinners.” (From the order of Great Compline)

Gazing upon the Cross with his mind and heart, the Christian goes deeper into that symbol and grows spiritually. Just as a plant needs fertile soil, moisture, and sunlight in order to grow, so a Christian needs the Cross of Christ in his spiritual and physical life, for the Cross of Christ provides him with nourishment, drink, warmth, and light.

Our difficult, awful, evil, and hurried time does not allow us to focus our concentration. People crave entertainment, a variety of experiences, productions, ideas, feelings, and actions. The Cross calls us toward the opposite. In it there is no movement, no change, no external variation. The Cross demands that we concentrate our attention upon the depths of the soul. Then, in its simplicity, stillness, and silence, its infinite substance and bottomless depth of meaning opens up to us.

The Holy Apostle Paul wanted to know nothing in the world “save Jesus Christ, and Him Crucified”(I Corinthians 2: 2). This was because to know the Lord Jesus Christ, crucified on the Cross, gives one everything he needs. On the Cross is written everything that we need to know about God and about ourselves... our fall and our restoration, our sin and Divine Mercy. The Cross instructs us in great patience and humility, love and forgiveness of all, crucifixion of our flesh and hope in eternal salvation. The outstretched, crucified arms clearly bear witness to the fact that the Lord does not desire the death of a sinner, and that He is ready to forgive and embrace everyone who truly repents, regardless of how sinful they might be.

From ancient times and still today, the Orthodox Church has considered the Cross a great defense against all disease, whether physical or spiritual. This is why since antiquity, Christians have worn the Cross on their breast. To wear such a Cross was considered to be: 1) a confession that you were a Christian, and 2) a defense, “to ward off any evil.” Even today, one often sees written on Crosses to be worn on the breast, the words, “O Lord, Save and Protect [me]!”

The Cross is a great, invincible weapon that conquers all, but this is conditional upon faith and piety. The Cross is first of all the symbol of our salvation. In signing ourselves with the sign of the Cross, we pray to God the Father through His Son's Cross or to our Savior, God the Son Himself through the Cross of His Golgotha, or to God the Holy Spirit— again through the Savior's Cross, through the Cross by which He acquired the right to send us the Comforter. Signing oneself with the sign of the Cross has particular meaning when praying for forgiveness and salvation, for we cannot be forgiven or saved on account of any personal merits, no matter how great they might

be! It is only thanks to the Passion of Christ, at the price of His precious blood, and only after our repentance and the fruits of repentance, that we dare hope in forgiveness and salvation.

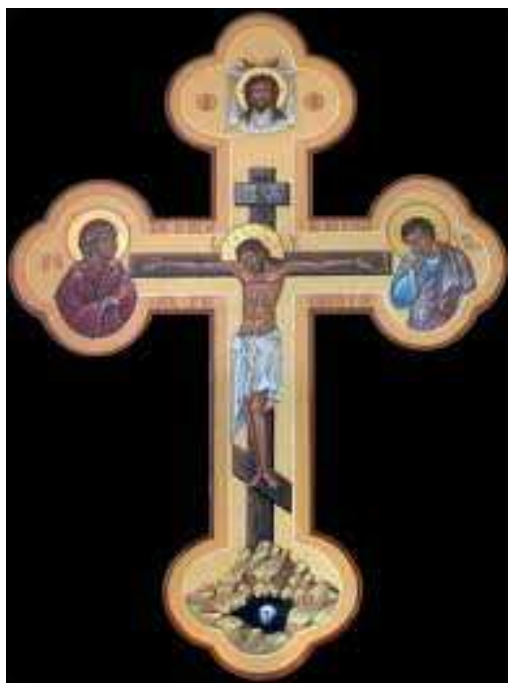
The Cross is the most-powerful, almighty source of comfort and strength in times of sorrow, despondency, and despair. The Cross is the last hope of those who despair, and it never puts to shame those who have hope. The Cross teaches us humility and patience, sobriety and discernment, purity of heart, faith, hope and Christ's sincere love. Ordinary earthly love is egocentric and selfish, while Christ's true love is sacrificial and compassionate.

To a true Christian, the Cross of Christ cannot but evoke a reciprocal, grateful, compassionate and sacrificial love for the Lord, together with a yearning to be crucified with Christ. However, the Cross is not simply a symbol of suffering. It is also a symbol of victory, and of the triumph of love and truth. It is also a symbol of the eternal joy that follows temporary suffering, a joy that nothing can ever take from us. The Cross truthfully promises us that every little tear will be wiped away, that all sorrow borne for Christ's sake, will turn to joy, that the droplets of tears, blood, and sweat a Christian who loves Christ sheds before his death will become diamonds, rubies and pearls of inexpressible beauty in the Kingdom of Heaven.

A Christian child's first conscious religious action should be to independently sign himself with the sign of the Cross. A Christian makes the sign of the Cross upon awakening; it should be his final action upon going to bed. A Christian signs himself with the sign of the Cross before and after eating, before and after studies, upon going outside, before beginning any work, before taking medication, before opening a letter received in the mail, upon receiving unexpected happy or sad news, upon entering someone else's home, a train, or a ship, and in general, at the beginning of any journey, recreational walk, or excursion, before bathing, visiting the sick, going to court, to an interrogation, to jail, into exile, before an operation, before a battle, before academic or other lectures, before and after a meeting or gathering, etc. However, just as one must not wear a Cross as an amulet, one should not turn the sign of the Cross into a talisman, for both the Cross and the sign of the Cross are simply external expressions of that which must be in a Christian's heart: humility, faith, and hope in the Lord.

When a Christian dies, others, his relatives cross his arms over his chest, and form his fingers into the sign of the Cross. At the grave, the final Cross is erected. The Dread Judgment will begin with the appearance of the Cross of Christ.

Glory to Your Precious Cross, O Lord!

ELEVATION OF THE CROSS SEPTEMBER 27

ВОЗДВИЖЕЊЕ ЧАСНОГ КРСТА 27. СЕПТЕМБАР

Христов крст – један мисао

„О непобедива, несхватљива и божанска моћи драгоценог и животворног крста, не остави нас грешне“.

Гледајући на крст свој умом и срцем, хришћанин улази дубље у тај симбол и духовно узраста. Као што је биљкама потребна плодна земља, влага, и сунчева

светлост да би расле, тако је хришћанину потребан крст Христов у његовом духовном и физичком животу, јер крст Христов га храни, поји, греје и даје светлост.

Наше тешко, ужасан, зло и ужурбано време нам не дозвољава да се усредсредимо на нашу концентрацију. Људи жуде за забавом, разноврсним доживљајима, продукцијама, идејама, осећајима и акцијама. Крст нас позива на супротно. У њему нема кретања, нема промена, нема спољних варијација. Крст захтева да сконцентришемо нашу пажњу у дубину душе. Тада, у својој једноставности, миру и тишини, његова бесконачна суштина и дубоко значење се отвара нама.

Св. Апостол Павле није желео ништа друго у свету да зна осим Исуса Христа и његовог распећа. То је стога када човек спозна Господа Исуса Христа разапетог на крсту, он добија све што му је потребно. На крсту је исписано све шта требамо да знамо о Богу и о себи...наш пад и наша обнова, наш грех и божанска милост. Крст нас упућује на велико стрпљење и скромност, љубав и праштање свима, распеће нашег тела и наду у вечно спасење. Испружене и распете руке јасно сведоче да Господ не жели смрт грешника и да је Он спреман да опрости и загрли свакога ко се искрено каје, без обзира колико је грешан.

Од древних времена па чак и данас, Православна Црква је сматрала крст као велико одбрамбено средство против сваке болести, физичке или духовне. То је разлог зашто хришћани од древних дана носе крст на грудима. Ношење таквог крста се сматрало као исповедање да је човек хришћанин и за одбрану против било каквог зла. Чак и данас обично се на крсту виде исписане речи „сачувај и заштити (спаси и сохрани)“.

Крст је велико и несавладиво оружје (сила) које побеђује све, али ово зависи од наше веру и побожности. Пре свега, крст је симбол нашег спасења. Осењујући се знаком крста, ми се молимо Богу Оцу кроз крст Његовог Сина или нашем Спаситељу, самоме Богу Сину кроз крст Његове Голготе, или Богу Светоме Духу – опет кроз Спаситељев крст, кроз крст преко кога је добио право да нам пошаље Утешитеља. Осењивање крсним знаком има посебно значење када се молимо за опраштај и спасење, јер не можемо бити спашени или опроштени на рачун било каквих личних заслуга, без обзира колике велике те заслуге биле! Захваљујући Христовом страдању, цени Његове драгоцене крви, и само после наше покојања и плодова покојања, можемо да се усудимо да имамо наду у опраштај и спасење.

Крст је најмоћнији, свемогући извор утехе и снаге у време жалости, потиштеност, и очајања. Крст је последња нада оних који очајавају, и он никада не посрами оне који се уздају у њега. Крст нас учи скромности и стрпљењу, трезвености и проницљивости, чистоћи срца, вере и наде и Христовој искреној љубави. Обична земаљска љубав је егоцентрична и себична, док је Христова права љубав жртвена и саосећајна.

У правом хришћанину, крст Христов само може да изазове узајамну, захвалну, саосећајну и жртвену љубав за Господа, заједно са чежњом да будемо разапети са Христом. Ипак, крст није само симбол страдања. Он је такође симбол победе и тријумфа љубави и истине. Он је симбол вечна радост која следи после привременог страдања, радости коју нам нико не може одузети. Крст нам истински обећава да ће свака суза бити обрисана, свака туга Христа ради промениће се у радост, свака кап суза, крви и зноја које хришћанин који воли Христа пролива пред своју смрт постаће дијаманти, рубини и бисери неизрециве лепоте у небеском царству.

Први свесни верски покрет сваког хришћанског детета треба да буде осењивање себе знаком крста. Хришћанин се крсти при буђењу (устајању из постеље); то би требало да буде последњи делање пред спавање. Хришћанин се крсти пре и после јела, пре и после учења, пре изласка напоље, пре икаквог посла, пре узимање лекова, пре отварања поште, по добијању веселих или тужних вести, по уласку у туђу кућу, воз, или брод и уопште на самом почетку путовања, ходања, или екскурзије, пре купања, посеђивања болесних, одласка на суд, на испитавања, у затвор, у

изгнанство, пре операције, пре борбе, пре академских или других предавања, пре и после састанака, итд. Међутим, као што неко не сме да носи крст као амајлија, тако не би смео да претвори крсни знак у сујеверје, јер крст и крсни знак су једноставно спољни изрази онога што треба да је у срцу сваког хришћанина: скромност, вера и нада у Господа.

Када хришћанин телесно умре, други, његови рођаци прекрсте његове руке преко његових груди и поставе прсте у знак крста. На гробљу се поставља последњи крст. Страшан и последњи суд ће почети појавом Христовог крста.

Слава Твоме драгоценом крсту Господе!

+++++

Blessings & prayers / Благослови и молитве

Healing prayers / молитве за здравље: Albena E. Georgieva

Baptism / Крштење: Jadranka Jovic

Conversion / Веропролеза: Mariah Cekarmis

Home blessing / Благосиљање домова: Srdjan Jakovljevic

Slava / Славе: St. Panteleimon: Pantelije Djurdjevic Family, Sasa Pekic Family, Vitomir Samardzic Family, Zoran Samardzic Family

Memorial prayers / парастосе: Ilya Eppler, Assinka Kostourkova

Remember to contact Fr. Ilija to have birth prayers said on the first, eighth and 40th day of birth the birth of your child. Не заборавите да контакирате о. Илију како би могао да прочита молитве за новорођене првог, осмог и четрдесетог дана по рођењу.

+++++

Let's build a church together!

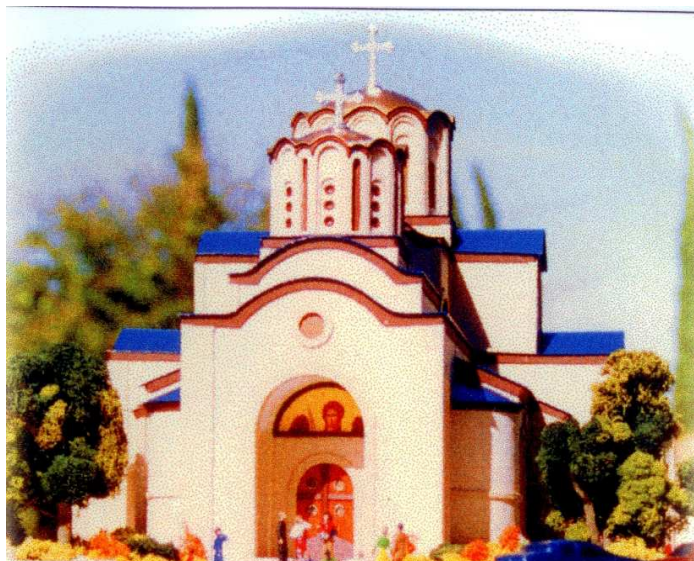
Изградимо цркву заједно!

On September 9, 2012 we will have a presentation of the site design of the new church project. All parishioners are welcome to attend and offer any suggestions.

We still owe \$100,060 to pay off the land.

9. септембра 2012 год. биће представа пројекта нове цркве. Сви парохијани су добор дошли да даду своје сугестије.

Још дугујемо \$100,060 за отплату имања.

+++++

Thank you very much! *Много вам хвала!*

Church lunches: KSS, Jovic & Vujic Families, Balach Family

Videos for church library: Dusan (Dan) & Gordana Cekarmis

+++++

Sunday School

Sunday School Registration will take place on Sept. 23, 2012. On this day we will say prayers for the beginning of the school year. Please come and bring your children so that we can pray for them and take a group picture. Actual classes will begin October 7.

+++++

Cekarmis Farewell

Two of our very active parishioners, Dusan (Dan) and Gordana Cekarmis, are retiring and will be moving to Arizona this month. Both are active choir members and have served on the church board and various committees. Gordana has also been president of the KSS. We will honor them with a recognition luncheon on Sept. 9. Everyone is encouraged to attend and wish them well.

+++++

Transportation

Many of our parishioners are not able to come to church because they don't have a way to get there. If anyone is able to provide transportation, please contact Fr. Ilija.

+++++

Fall Dinner / Dance

When: November 24, 2012

What time: 7 p.m.

Where: St. Demetrios Church, Seattle

If you are willing to help contact the Church Board or KSS. If you have items for the silent auction, contact Ana Ristich.

+++++

STEWARDSHIP – СТАРАТЕЉСТВО (Доброчинство)

Mother Maria of Paris:

"The way to God lies through love of other people, and there is no other way. At the Last Judgment I shall not be asked if I was successful in my ascetic exercises or how many prostrations I made in the course of my prayers. I shall be asked, did I feed the hungry, clothe the naked, visit the sick and the prisoners: that is all I shall be asked."

„Пут ка Богу лежи у љубави према другим људима и други начин не постоји. На страшном суду ме нико неће питати да ли сам била успешна у аскетским вежбама или колико сам метанија урадила током молитви. Питаће ме, да ли сам нахранила гладне, оденула голе, посетила болесне и оне у затвору: то је све што ће ме питати“.

Please fill out your Stewardship Card so that we can better manage our Church activities in 2012. Thank you!

Молимо вас да испуните старатељске картице како би могли боље управљати нашим црквеним активностима за 2012 годину. Хвала!

+++++